

ри и ми се много разсърди. Отъ начало ме съвѣтваше да не напушамъ спокойния си животъ, но като видѣ, че азъ не я слушамъ, изпъди ме сама да си отида.

Дохождамъ тукъ и виждамъ, че тъ нѣма. Слѣдъ дълго лутане изъ гората, едвамъ тъ намѣрихъ въ дълбоката яма. Помѣжчихъ се да те извадя сама, ала не можахъ. Тогава повикахъ